

چند ماه پیش در
فروردین ماه ۱۴۰۲ آب
۴۸ ساعته به ایران
رسید. این نشان
می‌داد در پیچه‌های
جدیدی باز شده
که این آب را بیرون
داده‌اند. سفیر
محترم و نماینده
ویژه رئیس جمهور
در امور افغانستان
گفته‌اند در پیچه‌ها
اصلاح شده و
لایروبی سی‌چهل
کیلومتری در مسیر
انجام داده‌اند

همسایه‌ی شرقی

۱۴۱ • شماره پنجم • دی ۱۴۰۲

اقبال از کار در زاهدان و زابل چنین زیاد باشد. دعوت شدیم برای رونمایی از فیلم و آنجا برخورد بسیار خوبی دیدیم از مردم و کارشناسان. یکی از کارشناسانی که در سالن سینمای زاهدان بود حرف بسیار درستی زد. گفت: «نگاه این فیلم مردم سیستان را تحقیر نکرده است. در خیلی از فیلم‌هایی که ساخته شده، نگاهی تحقیرآمیز کرده‌اند. در این فیلم بالاخره بحران ریشه‌یابی شده و مشخص شده این معضل از کجا آب می‌خورد.»

به نظر من تا وقتی مسائل سیاسی و اجتماعی در افغانستان نادیده گرفته شود، بحران آب خیلی سخت است که حل بشود. انگار افغانستان تازه به خود آمده؛ چون الان دوره‌ای است که انگار می‌خواهند برخی عقب‌افتادگی‌های قدیم را جبران کنند. در زمینه استخراج نفت و گاز یا نوسازی جاده‌ها کار می‌کنند؛ مثلاً همین مشکل سالنگ را حل می‌کنند که کابوس مردم شمال بود و چند ساعت باید حدود پنجاه کیلومتر را در راه می‌ماندند؛ همچنین مشکلات مربوط به احداث راه آهن رامی خواهند حل کنند؛ حتی در شهرها چراغ راهنمایی رانندگی می‌گذارند. در مجموع دارند اصلاح می‌کنند؛ مثلاً درباره بحران مواد مخدر هم کار می‌کنند. در این شرایط، انگار یکی از چیزهایی که حالا یادشان آمده و فکر می‌کنند تنها چیزی است که در برابر همسایگان دارند، آب است. به نظر من به راحتی درباره واگذاری آب به همسایه‌ها کوتاه نمی‌آیند. می‌شنویم که در استان‌های مختلف مشغول سدسازی یا کانال‌سازی هستند، هم در شمال، هم در جنوب. ظاهراً قصد دارند از این آبی که در اختیار دارند، به نفع کشور و مردم و خودشان استفاده کنند و